

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 936/2023
13.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Здравка Ђукановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.354/21 од 24.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.528/2022 од 29.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13. септембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Здравка Ђукановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.354/21 од 24.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.528/2022 од 29.03.2023. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К бр.354/21 од 24.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 13.05.2020. године до 01.07.2020. године, као и време проведено по решењу забране напуштања стана у периоду од 01.07.2020. до 25.06.2021. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, те одређено да ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Оштећени ББ, ВВ, ГГ и ДД су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.528/2022 од 29.03.2023. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.354/21 од 24.03.2022. године, преиначена је само у погледу правне оцене дела, тако што је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.05.2020. до 01.07.2020. године и време проведено по решењу о забрани напуштања стана у периоду од 01.07.2020. до 25.06.2021. године, док су жалба Основног јавног тужиоца у Алексинцу и жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана, под претњом принудног извршења, те на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред првостепеним судом, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем, а оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинско правног захтева.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Здравко Ђукановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП, имајући у виду садржину захтева, одложи извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да радње због којих је окривљени оглашен кривим не представљају кривично дело, обзиром да у конкретном случају недостаје умишљај окривљеног као битан елемент кривичног дела, при чему у изреци другостепене пресуде није наведено ни које су то послове јавне безбедности обављали полицијски службеници у конкретном случају, а због чега према ставу браниоца радње које је окривљени предузео критичном приликом не садрже битна обележја кривичног дела из члана 322. став 3. КЗ, због ког је оглашен кривим.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд није могао прихватити као основане из следећих разлога:

Одредбом члана 322. став 1. Кривичног законика је прописано да ко силом или претњом да ће непосредно употребити силу спречи службено лице у вршењу службене радње коју предузима у оквиру својих овлашћења или га на исти начин принуди на вршење службене радње, казниће се затвором од једне до пет година, док је ставом 3.

тог члана прописано да ко дело из става 1. и 2. наведеног члана учини према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности или дужности чувања јавног реда и мира, спречавања или откривања кривичног дела, хватања учиниоца кривичног дела или чувања лица лишеног слободе, казниће се затвором од три до десет година.

У конкретном случају, и првостепени и другостепени суд су нашли да су радње окривљеног, описане у изреци пресуде, учињене према службеним лицима у вршењу послова јавне безбедности, односно према оштећеним полицијским службеницима ПУ Ниш, који су том приликом обављали службену радњу претресања стања и других просторија у породичном домаћинству окривљеног, по наредби Вишег суда у Нишу, при чему је наведено и да је окривљени том приликом био свестан противправности и забрањености свог дела и да је хтео његово извршење, те да је у урачунљивом стању спречио службена лица у обављању послова јавне безбедности на начин ближе описан у изреци пресуде, пре свега бежећи од полицијских службеника након што су се легитимисали, а када је сустигнут, задајући оштећеном ГГ ударац у пределу главе а затим и у пределу врата, при чему се опирао и упућивао им претње наведене у изреци.

Сагласно изложеном, Врховни суд налази да изрека правноснажне пресуде садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, јер је окривљени кривично дело извршио према службеним лицима у вршењу послова јавне безбедности, приликом обављања службене радња претресања стана и других просторија у породичном домаћинству окривљеног, док су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењени неоснованим.

Из наведених разлога, поднети захтев одбијен је у делу у којем се истиче да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, коју бранилац окривљеног наводи у уводу поднетог захтева, Врховни суд налази да захтев у овом делу ваља одбацити, јер нема законом прописан садржај.

Наиме, у обраложењу захтева бранилац уопште не наводи у чему се ова повреда закона састоји, па имајући у виду да приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости Врховни суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у поднетом захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић